

دیدار هیئت نمایندگان کمیته حمایت از گلزار خاوران در نروژ با اعضای کمیته مجلس قانونگذار نروژ

کشف گلزار خاوران، نحوه دفن اجساد، آزار و اذیت هر روزه خانواده های جانباحتگان توسط رژیم اسلامی و واکنش های بین المللی پاسخ داد.

در پایان از سوی هیئت نروژی سؤال شد که ما چه کاری می توانیم در این رابطه انجام دهیم. هیئت ایرانی خواسته های خود را به شرح زیر مطرح نمود:

- دولت نروژ بطور فعال و جدی از رژیم اسلامی بخواهد که بیدرننگ تخریب گلزار خاوران را متوقف کند.

- از رژیم اسلامی بخواهد تا به جامعه جهانی پیرامون کشتار ۶۷ و گلزار خاوران توضیح دهد.

- دولت نروژ از جامعه جهانی بویژه کشوره های عضو اتحادیه اروپا بخواهد که در کشف حقیقت های گلزار خاوران اقدام مشترکی انجام دهند و جمهوری اسلامی را بخاطر تخریب گلزار خاوران محکوم کنند.

- دولت نروژ از رژیم اسلامی بخواهد تا به آزار، اذیت، تعقیب و شکنجه روحی خانواده های جانباحتگان خفته در گلزار خاوران و قربانیان کشتار ۶۷ پایان دهد .

- ما به عنوان کمیته حمایت از گلزار خاوران - نروژ، تقاضای دیدار سریع با وزیر امور خارجه نروژ را داریم تا در آن دیدار اسناد، فیلم و عکس های جنایت رژیم اسلامی را به وی نشان دهیم و پیرامون تخریب گلزار خاوران، آزار خانواده های قربانیان و دیگر مدافعان حقوق بشر با وی گفتگو کنیم و نسبت به خط مشی دولت مطبوع وی نسبت به رژیم مستبد اسلامی مطلع شویم.

خانم آنته سخنگوی هیئت نروژی، ضمن محکوم کردن کشتار ۶۷ و تخریب گلزار خاوران توسط جمهوری اسلامی، قول داد هر چه سریعتر موضوع را با وزیر امور خارجه نروژ و دیگر نمایندگان کمیته امور خارجه پارلمان در میان بگذارد و ما را برای دیدار بعدی مطلع سازد.

کمیته حمایت از گلزار خاوران - نروژ

کمیته حمایت از گلزار خاوران در نروژ در ادامه فعالیت های برنامه ریزی شده خود در روز سه شنبه، ۱۷ فوریه، ساعت ۱۰ صبح با نمایندگانی از کمیته روابط بین الملل پارلمان نروژ دیدار و گفتگو کرد. هیئت نروژی را خانم «آنته برگستون» سرپرستی می کرد. خانم «آنته برگستون» مسئول و رابط کمیته خارجی پارلمان با وزارت امور خارجه این کشور می باشد. آقای «گوروم شرنلی» که عضو پارلمان، عضو کمیته آموزش پارلمان و نماینده حزب حاکم کار در نروژ می باشد در این دیدار حضور داشت. ایشان در روز شنبه ۱۴ فوریه در تظاهرات کمیته حمایت از گلزار خاوران در مقابل پارلمان نروژ، شرکت نمود و از جمله افرادی بود که پیام حزب کار را قرائت نمود .

کمیته حمایت از گلزار خاوران - نروژ که پیشاپیش موضوعات مورد بحث را برای هیئت نروژی ارسال کرده بود، تلاش نمود در این جلسه نیز مواردی را با هیئت نروژی در میان بگذارد، این جلسه یک ساعت بطول انجامید. سخنگوی کمیته حمایت از گلزار خاوران - نروژ، ابتدا از کمیته روابط بین الملل به خاطر وقتی که به این موضوع اختصاص داده است، تشکر کرد و اسنادی در باره گلزار خاوران را به همراه لیست تقریباً ۵۰۰۰ نفر از قربانیان کشتار ۶۷ را در اختیار حاضرین قرارداد، سپس خواسته های کمیته را با نماینده گان نروژی در میان گذاشت .

سخنگوی کمیته با اشاره به سخنان دبیر کل سازمان عفو بین الملل در تظاهرات روز شنبه ۱۴ فوریه در مقابل پارلمان نروژ و همچنین آقای «گورم شرنلی» که خود در تظاهرات شرکت کرده بود، گفت: دو روز پیش در مقابل پارلمان نروژ دبیرکل سازمان عفو بین الملل اظهار داشت که همه ما موظفیم که از تخریب گلزار خاوران جلوگیری کنیم و اولین تلاش مان باید این باشد که بولدوزرهایی که خاوران را تخریب می کنند، متوقف کنیم، علاوه بر این نماینده پارلمان آقای «گوروم شرنلی» خود حضور داشتند و شنیدند که ایرانیان فریاد می زدند، آقای وزیر امور خارجه واکنش، واکنش. با توجه به این دو موضوع خواست ما از شما و دولت نروژ بسیار روشن است و ما بر این باوریم که تجربه ثابت کرده است که، جمهوری اسلامی هم استعداد وهم اراده آن را دارد که دوباره دست به چنین جنایاتی بزند .

نکته دیگری که با کمیته نروژی در میان گذاشته شد این بود که: آقای وزیر امور خارجه نروژ، در ماه اکتبر در سخنرانی خود به مناسبت ۶۰ مین سالگرد منشور جهانی حقوق بشر سازمان ملل اظهار نمودند: «دولت نروژ خط و مشی خود را تعیین کرده است و میدانم چگونه در عمل و به بهترین وجه ممکن از مبارزین حقوق بشر حمایت و محافظت کند. « حال سؤال ما از آقای وزیر این است که دولت نروژ چه برنامه مشخصی برای حمایت و محافظت از مبارزین سیاسی و حقوق بشری ایران در مقابل جمهوری اسلامی دارد. در ادامه هیئت ایرانی به سیاست های دولت نروژ در قبال جمهوری اسلامی و عدم حمایت فعال و جدی از مبارزین ایرانی در مقابل رژیم مستبد اسلامی انتقاد نمود.

سپس یکی از همراهان ایرانی در مورد وجود گورهای جمعی رژیم در کردستان ایران و در دیگر مناطق ایران صحبت نمود.

در ادامه جلسه خانم آنته مسئول هیئت نروژی، سؤال کرد گورستان خاوران چگونه کشف شد و در ارتباط با موضوع گلزار خاوران واکنش های بین المللی چگونه بوده است و دولتها و سازمانهای بین المللی چه اقداماتی انجام داده اند. یکی از اعضای خانواده جانباحتگان به پرسش های ایشان پیرامون چگونگی

بقیه از صفحه ۱۲

سازمان اکثریت متعلق

مبارزه مردم سیستان و بلوچستان، جبهه مبارزات مردم اهواز، مبارزات مسلحانه شمال ایران در گیلان و مازندران ، مبارزات دهقانان ترکمن صحرا برای تقسیم زمین ها، این مجموعه جبهه های مبارزاتی، در وجود پیرویشان، می توانست عرصه ها را برای دموکراسی در ایران را فراهم سازد . سازمان اکثریت با کنار گذاشتن این مبارزات، استقرار حکومت جمهوری اسلامی را بر مسائل فوق ترجیح داد. اما تا آنجایی که به منطق و محورهای جامعه مدنیست برمیگردد، اندیشه های حزب توده اگر در جامعه ایران عملی می گردید، و این اندیشه ها مورد سوءاستفاده اپورتونیسم دولتی جمهوری اسلامی قرار نمی گرفت ، جامعه ایران یک چهره مدنیست و معتدلی به خود می گرفت . ولی از اینکه جامعه ایران آمادگی برای پراکتیزه کردن این اندیشه ها را نداشت ، جمهوری اسلامی با ارائه برنامه های دینی و شیعه گری خود، و با تکیه بر فرهنگ بازاری از هرگونه فضایی برای تحقق اندیشه های فوق سر باز زد . سازمان اکثریت با نادیده گرفتن همین عملکرد حکومت جمهوری اسلامی و با نادیده گرفتن اوضاع آنوقت، از این جنبه که جامعه در حال تحول و دگرگونی بود، از اندیشه حزب توده، که اندیشه ایی دفاعی بود، پیروی نمود و در عمل در استقرار رژیم جمهوری اسلامی سهیم شد . سازمان اکثریت هم اینک نیز با فراموش کردن این موضوع تاریخی، به دنبال این یا آن سازمان و شخصیت سیاسی است، که مجدداً ترمز کردن تحولات و دگرگونی را فراهم سازد. جای تعجب می باشد که ، سازمان شخصیت هایی که سازمان اکثریت بدنبال آنان می باشد، آنان تاریخاً هر گونه روزنه هایی به سوی آزادی و دموکراسی بسته بودند. انتظار تحول و دگرگونی مثبت جامعه ایران از سوی سازمان و شخصیت هایی همانند درفش کاویانی، اقشار و اقمار همانند آقای بنی صدر و داریوش همایون، انتظار تکرار تاریخی وقایع بعد از سال های ۵۷ می باشد . سازمان اکثریت اگر در تحولات آینده ایران تاثیر مثبت داشته باشد ، باید سیاست های خود بر مبنای تجارب و واقعیت ها تنظیم نماید ، و بلاخره با گرایش چهارم مرزبندی نماید